

5507 Forespørgsel til Indværgeministeren af Steenstrup m. Fl. 5508
 Gier og Thronskifte med 8 Rd., desuden
 skulde Mølleren ogsaa ved hvert Gier og
 Thronskifte betale et Expeditionsgæbyr af 52
 Rd. 48 p. Efter Forordningen af 6te April
 1854 om Mølletrængens Ophævelse fik Arvefor-
 pagteren en Nedsættelse af 106 Rd. 65 p. Næsten
 243 Rd. 31 p. svares endnu i Jordbogsafgift.
 Til Møllen hører et Areal af cirka 5 Tønder
 Land, der hovedsagelig medgaaer til Mølledam
 og Byggegrund. Dette Areal er skyldsat for
 3 Skpr. 2 3/4 Alb. Hærtorn. Arveforpagt-
 ningsforholdet løstes, og Møllen gik over til
 Selveiendom ved Contract med Regjeringen
 af 8de April 1865, paa den Betingelse, at
 Forpagteren indbetalte, hvad jeg tidligere har
 nævnt, nemlig 2 pCt. af Jordernes Taxations-
 værdi og 2 pCt. af Bygningernes Brænd-
 asjuranseværdi og derefter en Sum een Gang
 for alle for det Landemium, han var forpligtet
 til at betale, og for det Expeditionsgæbyr,
 der skulde udredes ved hvert Gier og Thron-
 skifte. Vandkraften ved denne Mølle er meget
 daarlige, og naar det falder ind med tørre
 Somre, kan den, saa at sige, ikke bestille
 fyndeligt. Foruden Sammelkatten hviler nu
 paa denne Mølle, som næsten ingen Jorder
 har, en aarlig Jordbogsafgift af 243 Rd.
 31 p. Det er en Selvsølge, at hverken
 denne Mølle eller de andre Møllere vilde
 have paataget sig saa store Afgifter, naar der
 ikke havde været Nødtigheder forbundne dermed,
 naar de havde formodet, at den Tid kunde
 komme, at Enhver uden særlig Afgift til
 Staten kunde opføre og drive saa mange
 Møller, som vilde, i deres umiddelbare Nærhed.
 Da Mølletrængen og Møllehøvet blev af-
 løst ved Loven af 6te Februar 1854, maå
 man ikke troe, at man derved gav Mølle-
 næringen fri. Nei, det var ingenlunde Tilfældet,
 Forholdet var saaledes, at var der Træng til
 at opføre en ny Mølle, kunde Behovene paa-
 vise, at der var Mangel paa tilstede, ja, da
 kunde der tilstedes, at der opførtes nye Møller,
 men da var Forholdet ogsaa saaledes, at man
 først spurgte de gamle Mølleiere, om de øns-
 skede at faa Concession paa at opføre en
 ny Mølle. Saaledes er det steet overalt i

Nordlesvig efter Loven af 6te Februar 1854.
 Jeg kjender mange Tilfælde, hvor der er opført
 nye Vindmøller af de gamle Møllere. Loven
 af 6te Februar 1854 bestemmer i sin § 10,
 at enhver saadan opført Mølle skal betale en
 aarlig Dværnafgift af 25 Rd. pr. Dværn.
 Det var altsaa en Bemyndigelse for de gamle
 Møllere; det var en Stat, der blev lagt paa
 disse nye Møller, men ved Indførelsen af de
 danske Love den 1ste April 1867 bortfaldt
 denne Dværnafgift fuldstændig — som jeg nys har
 omtalt, gives der i alt Fald een Undtagelse, men
 Loven siger, at de skulle bortfalde — og den Be-
 myndigelse, som de gamle Møllere havde derved, er
 altsaa bortfalden. I min Valgkreds er der nu all-
 4 nye Vandmøller, hvoraf de 3 ere opførte
 siden 1ste April 1867, og der er Udset til,
 at der opføres flere; de arbeide jo selvfølge-
 ligt uden at betale Dværnafgift. De gamle
 Møller derimod have beholdt deres hele Jordbogs-
 afgift, og de fik endda en højere Byrde, idet
 den danske Bygningafgift er 50 pCt. højere,
 end den slesvigske var. Idet man saaledes
 ved Omordningen af Møllene i Kongeriget
 gav Møllerne en 10aarig Frist og fri-
 tog dem for deres Møllefyldshærtorn har man
 for de incorporerede Districters Vedkommende
 kun givet Møllerne et Aars Frist, og man har
 ikke givet dem den mindste Lettelse i deres
 Jordbogsafgift, der dog for dem maatte være
 det Samme som Møllefyldshærtornet for
 Møllerne i Kongeriget, hvorimod man har
 givet dem store Byrder, idet, som sagt, Byg-
 ningskatten er bleven betydelig højere. Jeg
 antager nu, at det er en Jørglemmelse ved
 Loven af 16de Februar 1866, den saakaldte
 Incorporationslov. Hvis man her i Thinget
 var bleven gjort opmærksom paa, at Møllerne
 burde have havt en lignende Tidsfrist som
 den, de danske Møllere i sin Tid fik, og en
 lignende Nedsættelse i deres Skatter som den,
 de danske Møllere fik ved, at Møllefyldshærtornet
 seldt bort, troer jeg, at der ganske vist
 ikke vilde have været Noget veien for, at den
 var bleven dem bevilget. Det er jo mindst
 tid ikke steet, og jeg kan nu saa godt indsee, at
 den høitærede Minister paa ingen Maade kan